

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΟΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΑΝΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΙΟΜΕΝΗ

ΕΤΟΣ ΚΒ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ, 1889.

ΑΡΙΘ. 263.

Συνδρο. έτησ. ἐν Ελλάδι Δρ. 1.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Εἰς οὐδένα, πλὴν τῶν τακτικῶν

» » » Ἐξωτερικῷ φρ. 2.

Ἐρ οὖδε Σταδίου ἀριθ. 39.

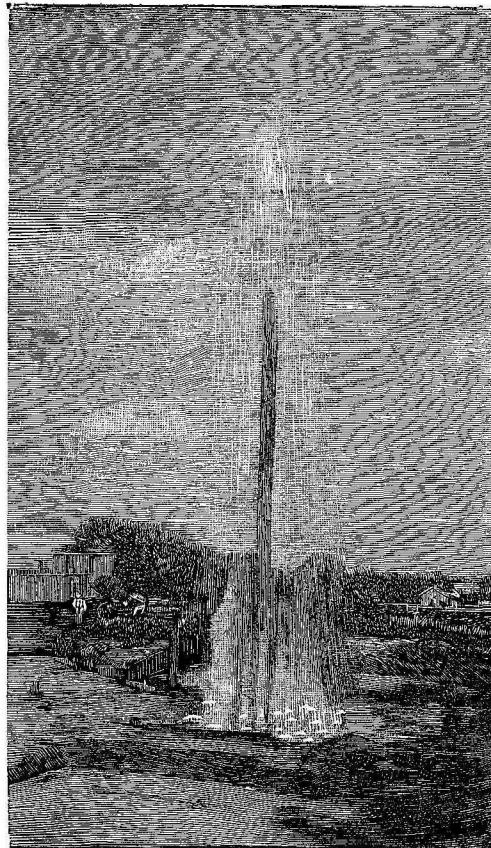
ἀνταποχριτῶν, στέλλεται ἡ «Ἐφημερίς τῶν Παίδων» ἀνευ προπληρωμῆς.

ΑΡΤΕΣΙΑΝΟΝ ΦΡΕΑΡ.

Τὰ ἀρτεσιανὰ φρέατα διαφέρουν ἀπὸ τὰ κοινὰ φρέατα κατά τοῦτο, ὅτι ἀνοίγονται συνήθως εἰς κοιλάδας ἢ πεδιάδας μεταξύ δύο υψηλάτων τοῦτο δὲ κάμνει τὸ ὕδωρ νά ἀνέρχεται πολὺ ψηλότερον εἰς τὰ ἀρτεσιανὰ παρά εἰς τὰ κοινὰ φρέατα. Πρὸς τούτοις, τὰ ἀρτεσιανά εἶναι πολὺ μικροτέρας διαμέτρου ἀπὸ τὰ κοινά, καὶ τοῦτο βοηθεῖ εἰς τὸ νά φέρῃ τὸ ὕδωρ πλησιέστερον εἰς τὴν ἐπιφάνειαν.

Καὶ ὅμως εἰς τὴν προκειμένην εἰκόνα βλέπετε ἀρτεσιανὸν φρέαρ, ὅπου τὸ ὕδωρ ὅχι μόνον ἔρχεται μέχρι τῆς ἐπιφανείας, ἀλλὰ καὶ σφενδονίζεται ὑψηλά εἰς τὸν ἀέρα! Καὶ μὴ νομίζετε ὅτι τὸ παριστανόμενον τοῦτο φρέαρ εἶναι μοναδικόν. Ἀπεναντίας ὑπάρχουν πλέον τῶν ἐκατὸν τοιαύτα φρέατα εἰς τὴν αὐτὴν Πολιτείαν. Ἡ πολιτεία αὕτη εἶναι ἡ Δακότα, μία τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν καὶ ἔχει ἔκτασιν ἵσην μὲ τὴν τῆς Νορβηγίας, Μεγάλης Βρεττανίας, καὶ Ἰταλίας, διοικ.

Τὰ ἀρτεσιανὰ ταῦτα φρέατα τῆς Δακότας ἔχουν βάθος ἰσο — δυο μέτρων, καὶ δίδουν διαρκῆ καὶ σταθεράν ροήν ὕδατος, ἀδιάφορον πόσα τοιαῦτα φρέατα ἀνοιχθῶσιν ἐκεῖ πλησίον. Ἡ δύναμις τοὺς συναδευσεις μέχρι τοῦ τραίνου, δταν ἥλθεν ἡ ὥρα νά ἔκαχολουθήσουν τὸν δρόμον των.

Ἀρτεσιανὸν φρέαρ.

ἀνέρχεται εἰς πλειν 20 — 24 λιτρῶν κατά τετραγ. ἑκατοστόμετρον. Ἡ μεγάλη αὔτη πίεσις χρησιμοποιεῖται εἰς τὰς κωμοπόλεις διὸ τὰ ὑδραγωγεῖα καὶ ὡς κινητήριος δύναμις μηχανῶν, καὶ ἐννοεῖται ὅτι εἴναι ἀσυγκρίτως εὐθηνοτέρα τοῦ ἀτμοῦ. Εἰς τὴν πόλιν Γιάγκτον, μηχανὴ δυνάμεως 40 ὑππων, ἡπικίς κινεῖ ἔργοστάσιόν τι ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ παρέχει ἡλεκτρικὸν φῶς δληγντὴν τὴν νύκτα, κινεῖται ὑπὸ ἀρτεσιανοῦ φρέατος, ἡ κατασκευὴ τοῦ ὅποιου ἐκόστισε μόνον ὅσον θά ἐκόστιζεν ἡ ἄγορὰ ἀτμομηχανῆς, καὶ οὕτως ἀποφεύγονται αἱ δαπάναι διὰ ἀνθρακᾶς, μισθοδοσίας θερμαστῶν, μηχανικῶν, κτλ.

— Καὶ ἀστεῖον λαθρεμπόρειον.

Νεόνυμφον τι ζεῦγος ἐπεστρεφεν εἰς τὴν Γερμανίαν, ἀφοῦ εἶχε κάμει περιοδείαν μέχρι Βρυξελλῶν. Καθὼς ἐπλησίαζεν ὁ σιδηρόδρομος εἰς τὰ Γερμανικὰ σύνορα, ἡ νύμφη ἀνήσυχος ὀμολόγησεν εἰς τὸν σύζυγόν της, ὅτι ἔχει ποσότητα ὀραιοτάτης δαρείλλας εἰς τὸν σάκκον της, ἐπὶ τῆς ὅποιας θὰ πληρώσῃ βαρύν δασμόν, καὶ τὸ παρεκάλισσεν νὰ τὴν υρύψῃ μέσα εἰς τὸν ὑψηλὸν τοῦ πήλου. Ὁ σύζυγος τὸ ἔχαμεν, δταν δὲ ἔφθασαν εἰς τὰ σύνορα καὶ οἱ τελωνοφύλακες, οἵτινες πάντοτε ὑποπτεύονται τὰς νέας κυρίας, ἔκαμαν αὐστηρόστητην ἔρευναν εἰς ὅλα τὰ πράγματά των, δὲν εύρον τίποτε. Ὁ τελώνης, μαργενθεὶς ἀπὸ τὴν εὐγένειαν τοῦ νεαροῦ ζεύγους, τοὺς συναδευσεις μέχρι τοῦ τραίνου, δταν ἥλθεν ἡ ὥρα νά ἔκαχολουθήσουν τὸν δρόμον των. Καθ' ἦν δμως στιγμὴν εἰσήρ-